

Resum de les ponències

Cultura, ruralitat i agenda 2030

Gemma Carbó, directora del Museu de la Vida Rural d'Espluga de Francolí (Fundació Carulla).

El Museu de la Vida Rural de la Fundació Carulla a l'Espluga de Francolí és un equipament singular dedicat a preservar una memòria i un coneixement que avui per avui es demostra cada vegada més essencial i necessari per a repensar les nostres maneres de viure en clau de sostenibilitat. Des de l'ICOM, s'està avançant en la reflexió sobre la tasca central dels museus per a la consecució dels objectius de desenvolupament sostenible com a equipaments culturals vinculats al territori i les comunitats. Aquesta tasca té tres vessants clarament definides: esdevenir exemple d'equipaments i organitzacions sostenibles, aportar coneixement i dades de referència per entendre el repte de la sostenibilitat i promoure el debat, la reflexió i els projectes que donin una resposta imaginativa a la crisi eco-cultural global.

Repensant el disseny d'exposicions: cap a una museografia sostenible

Melani Lleonart García | Universitat Politècnica de València

En la producció d'exposicions és habitual que l'elecció de materials quede relegada a un punt del procés en el qual és difícil prendre decisions a consciència a causa de la necessitat d'immediatesa. Per aquest motiu, i potser també pel costum, en massa ocasions s'abusa de l'ús de materials plàstics fins i tot en exposicions de curta duració.

En l'actual context de crisi climàtica, resulta imprescindible incorporar els conceptes provinents del disseny sostenible i l'economia circular en la metodologia del disseny d'exposicions, per a analitzar i preveure l'impacte dels materials en totes les fases del procés de conceptualització, disseny i producció. La reducció i reutilització de suports, així com la substitució dels clàssics materials plàstics per altres ecològics, reutilitzables i reciclables, com la fusta, el cartó i el paper de procedència sostenible, són excel·lents alternatives als suports més contaminants. A més, els formats digitals

i les aplicacions tecnològiques també ofereixen alternatives per a limitar l'ús de suports de comunicació efímers.

RSC DIY: Com fer sostenible i responsable la teua gestió cultural

Elisa "Coco" Rodrigo Domínguez

En el camí per a aconseguir un desenvolupament sostenible, la cultura és un representant social capaç d'entendre i propiciar canvis. Ser capaç d'aportar respostes –això és, ser responsable– ha de ser també una tasca sostenible. Per això, entendre com funciona la responsabilitat, com aquesta és útil per a les institucions culturals i com implantar-la en la raó de ser és clau. La Responsabilitat Social (RS o RSC) ha de ser integral en totes les àrees de l'organització i ha d'estar integrada en l'entitat, i la seua gestió treballa en tres àrees: la mediambiental, la social i la de govern. La transparència és un dels vectors indispensables per a la gestió de la RS i és vital rendir comptes a l'entorn. Però quin entorn? Si no es coneixen els públics als quals s'impacta i impacten en l'entitat i, sobretot, els interessos de tots dos, la comunicació de la RS no serà adequada i eficaç. Crear un discurs valuós, que contribuïska a resoldre reptes actuals i futurs i construir relacions de confiança, només es pot fer des de l'honestedat.

En "RSC DIY: Com fer sostenible i responsable la teua gestió cultural", s'aborda com els agents culturals poden aportar solucions a través de la Responsabilitat Sostenible tenint en compte els recursos i els serveis viaris del seu projecte cultural.